KOMMISSIONENS DELEGERADE FÖRORDNING (EU) 2022/2311

av den 21 oktober 2022

om ändring av de tekniska tillsynsstandarder som fastställs i delegerad förordning (EU) nr 153/2013 vad gäller tillfälliga nödåtgärder avseende krav på säkerhet

(Text av betydelse för EES)

EUROPEISKA KOMMISSIONEN HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt,

med beaktande av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 648/2012 av den 4 juli 2012 om OTC-derivat, centrala motparter och transaktionsregister ([1]), särskilt artikel 46.3, och

av följande skäl:

(1) I kommissionens delegerade förordning (EU) nr 153/2013 ([2]) fastställs tekniska tillsynsstandarder för krav på centrala motparter att godta mycket likvida säkerheter med minimala kredit- och marknadsrisker.

(2) Den aktuella politiska utvecklingen och marknadsutvecklingen har inneburit att priserna och volatiliteten på energimarknaderna ökat avsevärt, vilket har lett till kraftigt höjda krav på marginalsäkerheter hos centrala motparter för att täcka de relaterade exponeringarna. De höjda marginalsäkerhetskraven har skapat likviditetsproblem för icke-finansiella motparter, som ofta förfogar över färre och mindre likvida tillgångar för att uppfylla marginalsäkerhetskraven. Till följd av detta har dessa icke-finansiella motparter tvingats antingen att minska sina positioner eller att inte risksäkra dem tillräckligt, vilket gör dem exponerade för ytterligare prisvariationer.

(3) För att säkerställa att unionens finans- och energimarknader fungerar smidigt under rådande omständigheter och för att minska likviditetstrycket på icke-finansiella motparter som är verksamma på reglerade gas- och elmarknader där clearingen sköts av centrala motparter som är etablerade i unionen, bör poolen av godtagbara säkerheter som är tillgängliga för icke-finansiella clearingmedlemmar tillfälligt utvidgas till att även omfatta bankgarantier utan säkerhet.

(4) För att begränsa de likviditetsproblem som konstaterats på marknaderna för energiderivat bör den centrala motparten även kunna betrakta garantier som utfärdas eller stöds av offentliga organ som godtagbara säkerheter för finansiella och icke-finansiella motparter, med tanke på att dessa garantier har låg motpartsrisk och är oåterkalleliga, villkorslösa och kan utlösas på begäran under likvideringsperioden för den portfölj som tillhör clearingmedlemmen på obestånd, och därför medför en begränsad likviditetsrisk.

(5) Riskerna i samband med att även betrakta bankgarantier utan säkerhet och offentliga garantier som godtagbara säkerheter förväntas bli begränsade, eftersom de skulle omfattas av den centrala motpartens riskhanteringsgarantier, och alla andra tillämpliga krav enligt delegerad förordning (EU) nr 153/2013 skulle fortsätta att gälla.

(6) Delegerad förordning (EU) nr 153/2013 bör därför ändras i enlighet med detta.

(7) För att ytterligare begränsa de risker som är förknippade med att godta bankgarantier utan säkerhet som säkerhet för icke-finansiella clearingmedlemmar, och offentliga garantier för finansiella och icke-finansiella clearingmedlemmar, bör dessa åtgärder vara tillfälliga och beviljas för en period på tolv månader för att underlätta för marknadsaktörerna och uppmuntra dem att återvända till marknaderna.

(8) Mot bakgrund av den aktuella marknadsutvecklingen är det nödvändigt att så snart som möjligt utvidga poolen av godtagbara säkerheter som är tillgängliga för icke-finansiella clearingmedlemmar. Denna förordning bör därför träda i kraft så snart som möjligt.

([1]) EUT L 201, 27.7.2012, s. 1.

([2]) Kommissionens delegerade förordning (EU) nr 153/2013 av den 19 december 2012 om komplettering av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 648/2012 med avseende på tekniska tillsynsstandarder för krav på centrala motparter (EUT L 52, 23.2.2013, s. 41).

(9) Denna förordning grundar sig på de förslag till tekniska tillsynsstandarder som Europeiska värdepappers- och marknadsmyndigheten (Esma) har överlämnat till kommissionen efter samråd med Europeiska bankmyndigheten, Europeiska systemrisknämnden och Europeiska centralbankssystemet.

(10) Esma har inte genomfört några öppna offentliga samråd om det förslag till tillsynsstandarder som ligger till grund för denna förordning och inte heller analyserat de potentiella kostnaderna och fördelarna, eftersom detta inte alls skulle ha stått i proportion till omfattningen och konsekvenserna av de ändringar som ska antas, med tanke på att de föreslagna ändringarna är brådskande och av begränsad omfattning. På grund av att ärendet är brådskande har Esma inte begärt in ett yttrande från den intressentgrupp för värdepapper och marknader som inrättats i enlighet med artikel 37 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1095/2010 ([3]). Intressentgruppen för värdepapper och marknader kommer att underrättas om detta i enlighet med den bestämmelsen.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Delegerad förordning (EU) nr 153/2013 ska ändras på följande sätt:

1. I artikel 39 ska följande stycke läggas till som andra stycke:

   ”Till och med den 29 november 2023, för tillämpning av artikel 46.1 i förordning (EU) nr 648/2012, ska offentliga garantier som uppfyller villkoren i bilaga I betraktas som mycket likvida säkerheter.”

2. I artikel 62 andra stycket ska följande mening läggas till:

   ”Avsnitt 2 punkt 1 h i bilaga I ska dock inte tillämpas på derivattransaktioner som avses i artikel 2.4 b och d i förordning (EU) nr 1227/2011 från och med den 29 november 2022 till och med den 29 november 2023.”

3. Bilaga I ska ändras i enlighet med bilagan till den här förordningen.

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 21 oktober 2022.

På kommissionens vägnar
Ursula VON DER LEYEN
Ordförande

([3]) Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1095/2010 av den 24 november 2010 om inrättande av en europeisk tillsynsmyndighet (Europeiska värdepappers- och marknadsmyndigheten), om ändring av beslut nr 716/2009/EG och om upphävande av kommissionens beslut 2009/77/EG (EUT L 331, 15.12.2010, s. 84).

BILAGA

I bilaga I till delegerad förordning (EU) nr 153/2013 ska följande avsnitt föras in som avsnitt 2a:

”AVSNITT 2a

Offentliga garantier

Till och med den 29 november 2023 ska en offentlig garanti som inte uppfyller villkoren för en centralbanksgaranti i avsnitt 2 punkt 2 uppfylla samtliga följande villkor för att godtas som säkerhet enligt artikel 46.1 i förordning (EU) nr 648/2012:

a) Den är uttryckligen utfärdad eller garanterad av något av följande:

   i) En nationell regering i EES.

   ii) Delstatliga eller lokala självstyrelseorgan och myndigheter i EES, och där det inte finns någon skillnad i risk mellan exponeringar hos delstatliga eller lokala självstyrelseorgan och myndigheter och den nationella regeringen i den medlemsstaten på grund av de förstnämndas särskilda beskattningsrätt och på grund av att det finns särskilda institutionella arrangemang som minskar deras risk för fallissemang.

   iii) Europeiska finansiella stabiliseringsfaciliteten, Europeiska stabilitetsmekanismen eller unionen, enligt vad som är tillämpligt.

   iv) En multilateral utvecklingsbank enligt förteckningen i artikel 117.2 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 575/2013 (*), vilken är etablerad i unionen.

b) Den centrala motparten kan visa att den har låg kreditrisk genom att hänvisa till en intern bedömning.

c) Den är denominerad i någon av följande valutor:

   i) En valuta där den centrala motparten inför de behöriga myndigheterna kan visa att den tillfredsställande kan hantera riskerna.

   ii) En valuta i vilken den centrala motparten clearar transaktioner, inom ramen för värdet på de säkerheter som krävs för att täcka dess exponering i denna valuta.

d) Den är oåterkallelig och villkorslös och det finns inget rättsligt eller avtalsenligt undantag som de enheter som utfärdar och ställer garantin kan hänvisa till för att förhindra utbetalning av garantin.

e) Den kan utan rättsliga eller operativa begränsningar, eller anspråk från tredje part, utlösas på begäran under likviderings-perioden för den portfölj som tillhör den clearingmedlem på obestånd som har lämnat den.

Vid tillämpning av led b ska den centrala motparten när den gör den bedömning som avses i den punkten använda en fastställd och objektiv metod som inte helt baseras på externa utlåtanden.

_____

(*) Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 575/2013 av den 26 juni 2013 om tillsynskrav för kreditinstitut och värdepappersföretag och om ändring av förordning (EU) nr 648/2012 (EUT L 176, 27.6.2013, s. 1).”